

- запроваджувати зміну змісту навчальної парадигми шляхом врахування функціонального, особистісного та компетентнісного підходів;
- під час підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців акцентувати на інтерактивних методах і формах навчального процесу.

Список використаних джерел

1. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні : Указ Президента України від 22.07.1998 № 810/98. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/810/98>
2. Про затвердження наукової програми дослідження розвитку державної служби та вдосконалення кадрового забезпечення державного управління : Постанова Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2001 р. № 953. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
3. Малиновський В. Я. Державна служба: теорія і практика : навч. посіб. Київ : Атіка, 2003. 160 с.
4. Матеріали офіційного веб-сайту Голодержслужби України. URL: <http://www.guds.gov.ua/>
5. Богатікова Ю. Є. Професіоналізація державної служби України – пріоритетний напрямок реформування на шляху до Європейського Союзу. URL: [http://kds.org.ua/blog/profesionalizatsiya-derzhavnoi-sluzhbi-ukraini-prioritetnij-napryamok-reformuvannya-na-shlyahu-](http://kds.org.ua/blog/profesionalizatsiya-derzhavnoi-sluzhbi-ukraini-prioritetnij-napryamok-reformuvannya-na-shlyahu-do-eyropejskogo-soyuzu)

Задаля Дмитро Костянтинівич

доцент кафедри загальноправових дисциплін,
кандидат юридичних наук, доцент

Бойко Катерина Сергіївна

студентка юридичного факультету

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ ТА УКРАЇНА: ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ

Україна прагне стати членом Європейського Союзу. Взаємовідносини України та ЄС розпочалися ще з початку незалежності України, але про вступ до Європейського Союзу почали замислюватись не так давно. Зв'язки нашої держави з державами-членами ЄС допоможуть нам вийти з економічної кризи, налагодити відносини на Сході України та загалом стабілізувати політику країни.

Свої праці щодо дослідження проблемних питань взаємовідносин Європейського Союзу з Україною присвячували науковці, як-от: А. Касич, І. Каспрук-Варивода, Л. Лиськова, І. Михайляк, О. Семенов, І. Тарасова, В. Толкачев та ін.

Відносини України з Європейським Союзом почалися ще з початку 90 років ХХ століття, коли у 1991 р. була офіційно визнана незалежність України головною в ЄС державою, а саме Нідерландами. Наміри щодо європейської інтеграції були проголошені ще в 1993 р. у Постанові Верховної Ради України «Про основні напрями зовнішньої політики України». На сьогодні ця стратегія є довготерміновою метою нашої держави, яка за усі роки незалежності намагається стати повноправним членом Європейського Союзу.

Для вступу до Європейського Союзу необхідно відповідати трьом головним вимогам згідно з Копенгагенськими критеріями. Перша вимога – політична, тобто країна, яка бажає стати членом ЄС, повинна гарантувати демократію у державі, мати стабільні інститути та поважати права людини та національних меншин. Друга вимога – економічна, тобто у країні повинна бути стабільна економічна ситуація та спроможність впоратися з тиском з боку конкурентів. І остання, третя, вимога – держава-кандидат повинна мати спроможність взяти на себе зобов'язання членства в Європейському Союзі.

Також умови вступу до Європейського Союзу зазначені у Договорі про ЄС від 7 лютого 1992 р., яким передбачається лише два критерії вступу – географічний та політичний. Географічний критерій – країною-членом Європейського Союзу може стати лише держава, яка географічно розташована у Європі. Політичний критерій – поважати цінності ЄС, наприклад, свобода, верховенство права, повага до прав людини й інші.

Для ЄС розширення на Схід є однією з рушійних сил власного розвитку. Саме тому Євросоюз у цілому і провідні держави – члени ЄС у питанні щодо налагодження більш тісних стосунків зі своїми

східними сусідами завжди керуються не стільки економічними розрахунками, скільки політичними інтересами. У грудні 1999 р. на саміті у Гельсінкі Європейська Рада ухвалила власну Спільну стратегію щодо України, в якій чітко окреслила такі стратегічні цілі щодо України: сприяння створенню стабільної, плюралістичної демократії; підтримання стабільно функціонуючої ринкової економіки; співпраця з Україною в питанні підтримання стабільності та безпеки в Європі; розширення співробітництва з Україною в політичній, економічній та культурній сферах, а також у сфері юстиції і внутрішніх справ. У Стратегії особливо наголошено було на тому, що успіх інтеграції України в економіку Європи і утвердження нею своєї європейської ідентичності безпосередньо залежать від повноцінного виконання Угоди [1, с. 15–16].

Переговори щодо укладення Угоди про асоціацію з ЄС (далі – Угода) Україна розпочала у лютому 2007 р., безвізовий діалог – у жовтні 2008 р., тобто ще до офіційного запуску ініціативи «Східне партнерство» у травні 2009 р. у Празі [2, с. 159].

Наближення законодавства України до законодавства ЄС є одним з основних завдань у реалізації курсу на інтеграцію України до Європейського Союзу. Уже започатковано активну роботу в цьому напрямку: створено Міжвідомчу координаційну раду з питань адаптації законодавства України до законодавства ЄС, яка затвердила відповідну концепцію. Створено Центр перекладів актів європейського права, прийнято постанову Уряду «Про порядок опрацювання актів Кабінету Міністрів України, а також проектів законів України і актів Президента України, що подаються Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України і Президенті України, з урахуванням основних положень законодавства ЄС». Для реалізації цього завдання важливе значення матиме прийняття Постанови Верховної Ради України «Про програму гармонізації законодавства України до законодавства ЄС» [3, с. 8].

Отже, Україна є сусідкою чотирьох європейських країн – Румунія, Польща, Словаччина, Угорщина. Для того щоб наша держава стала повноцінною учасницею Європейського Союзу, необхідно виконати низку заходів, а саме: по-перше, реформувати та удосконалити судову систему; по-друге, забезпечити контроль за виконанням бюджетного процесу; по-третє, удосконалити законодавчі процеси та процедури. Нестабільна економічна система є головною причиною того, чому досі Україна не стала повноправним членом Європейського Союзу. Лише європейська інтеграція допоможе нашій країні забезпечити гідне місце на світовій арені, як сильній, економічно стабільній та сучасній державі.

Список використаних джерел

1. Яковюк І. Європейський Союз і Україна: еволюція взаємовідносин. *Вісник Академії правових наук України*. 2009. № 3. С. 14–28.
2. Макаруха З. Відносини Україна – Європейський Союз: від партнерства – до асоціації та економічної інтеграції. *Європейське право*. 2012. № 2–4. С. 158–165.
3. Мартиненко В. М. Україна та Європейський Союз: перспективи взаємодії. *Актуальні проблеми державного управління*. 2008. № 2. С. 296–304.

Єсімов Сергій Сергійович
доцент кафедри
адміністративно-правових дисциплін
Львівського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС УКРАЇНИ ЯК СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Конституційний статус України як демократичної правової держави, де людина, її права та свободи є найвищою цінністю, зумовлює соціальний характер. Статус України як соціальної держави нормативно закріплена в ст. 1 Конституції України [1]. Ця конституційна норма проголосила Україну соціальною державою, політика якої спрямована на створення умов, що забезпечують гідне життя та вільний розвиток людини. Тобто держава готова захистити своїх громадян від будь-яких ризиків: від ризиків втрати роботи та заробітку, старості, захворювання, втрати годувальника тощо. Коли мова йде про соціальну державу, розуміють ступінь захищеності громадян від вказаних ризиків. Говорячи